

Verklaring van kerkelijke stappen om gereformeerd te blijven.

Oproep

Gericht aan kerkenraad en gemeente van de
Gereformeerde Kerk Vrijgemaakt te Dalfsen.

Geachte kerkenraadsleden en broeders en zusters in de gemeente,

Als ondertekenaars van dit schrijven, ambtsdragers bij de Gereformeerde Kerk te Dalfsen, moeten wij vaststellen dat de raad van de Gereformeerde Kerk te Dalfsen alle besluiten van de Generale Synode van Zwolle-Zuid heeft geratificeerd. Ook de besluiten waartegen ernstige bedenkingen op grond van de Heilige Schrift en de kerkorde zijn ingebracht. Ook besluiten van voorgaande synodes (Leusden 1999, Zuidhorn 2002, Amersfoort - C, 2005) waartegen eveneens bezwaren op grond van Schrift en kerkorde waren ingebracht, zijn door de kerkenraad indertijd (o.a. inzake het vierde gebod en het zevende gebod) of alsnog (inzake 'gasten aan het Heilig Avondmaal') geratificeerd. Daarmee stemt de kerkenraad in met en is hij mede verantwoordelijk voor het toelaten van ernstige dwaling in het kerkverband van de Gereformeerde Kerken.

Omdat ook afzonderlijke ambtsdragers en, waar het zich voordoet, ook gemeenteleden gebonden worden aan de genomen besluiten en geacht worden aan uitvoering en toepassing medewerking te verlenen, worden zij gebonden met een binding die boven de Schrift uitgaat en die hen in gewetensnood brengt, omdat van hen verwacht wordt dat zij een verantwoordelijkheid op zich nemen die zij niet kunnen dragen.

Tegelijk moeten wij vaststellen, dat de kerkenraad besloten heeft de brief van de kerkenraad van Kampen-Ichtus, d.d. 14 mei 2009 niet te behandelen en de besluiten van de GS van Zwolle - Zuid inzake 'Kampen-Noord niet te bespreken. Dat betekent dat de kerkenraad en de kerk van Dalfsen, evenals alle andere kerkenraden en kerken in ons kerkverband die op gelijke wijze handelen, mede verantwoordelijk zijn voor het verwerpen van trouwe dienaren van Christus. Zij stemmen in met door het kerkverband bevestigd misbruik van de kerkelijke tucht.

Eén en ander raakt de kenmerken van de ware kerk in zodanige mate, dat wij ons geroepen achten de volgende stappen te zetten:

- Wij nemen afstand van de besluiten die de synodes van Leusden 1999, Zuidhorn 2002 en Amersfoort-C 2005 en Zwolle-Zuid 2008 genomen hebben inzake **het vierde gebod**, over de zondag als rustdag.

De GS van Amersfoort-C heeft, nadat vanuit de kerken veel bezwaren waren binnengekomen inzake uitspraken in dezen van haar voorgangers, besloten een 'Handreiking' uit te geven onder de titel 'Zondag, heerlijke dag'. Deze 'Handreiking' biedt in veel opzichten een goed getuigenis over de doorwerking van het vierde gebod. De Handreiking heeft echter slechts een vrijblijvend karakter en heeft niet de status van een kerkelijke uitspraak. Bovendien spreekt de synodale handreiking bewust niet over de rustdag als *een instelling die al bij de schepping* door God gegeven is. Daarmee wordt tekort gedaan aan het feit dat op grond van Gen. 2:2,3 en uit Exod. 20:8-11 de rustdag als een scheppingsinstelling gezien en geheiligd dient te worden. Het besluit van de GS van Leusden dat de opvatting 'dat de zondag als rustdag niet gebaseerd is op een goddelijk gebod' niet te veroordelen is, is niet uit het midden van de kerken weggenomen. De GS van Amersfoort-C heeft geen halt toegeroepen aan de geest van dwaling die de kracht van Gods geboden ondermijnt en de schriftuurlijke prediking en oefening van opzicht en tucht ontkracht. De GS van Zwolle-Zuid heeft alle revisieverzoeken aangaande het vierde gebod afgewezen of voor kennisgeving aangenomen. Daarmee is heel ons kerkverband er verantwoordelijk voor dat afbreuk wordt gedaan aan het universele karakter van het rustaspect van het vierde gebod.

- Wij nemen afstand van en verwerpen de besluiten van de GS van Amersfoort-C (Acta Art. 57) en van Zwolle-Zuid (Acta art. 33, 36, 37,38) m.b.t **het zevende gebod**.

De besluiten van beide synodes maken het mogelijk dat in het kerkverband van de GKV niet langer vanuit Schriftuurlijke normen een grens getrokken hoeft te worden waar het gaat om de toelaatbaarheid van echtscheidingen en hertrouwen. Echtscheiding en hertrouwen na echtscheiding wordt weliswaar in strijd geacht met de stijl van het koninkrijk, maar in veel concrete gevallen kan volgens de regelgeving van de synode echtscheiding en hertrouwen worden toegestaan. Er is ruimte gemaakt voor veel situaties van echtscheiding en hertrouwen waarin geen tucht behoeft te worden toegepast (of waarin mag worden volstaan met een publieke vermaning). 'Gedacht kan worden aan situaties, waarin sprake is van zonde die - voor zover te beoordelen - niet voortkomt uit bewust verzet tegen God en zijn Woord. Er kan bijvoorbeeld sprake zijn van a. Zwakte van geloof of christelijke overtuiging; b. Onmacht om het goede in de praktijk te brengen of vol te houden; c. Te goeder trouw uit Gods Woord gewonnen ander inzicht dat toch als dwaling gezien moet worden; d. Gebrek aan vrijmoedigheid tot verdergaand handelen door de kerkenraad vanwege algehele zwakte in de levensstijl binnen de gemeente en de daardoor opkomende risico's van schijnheiligheid en meten met twee maten.' Hiermee overschrijdt de synode de grenzen die in de Schrift zelf worden getrokken t.a.v. de toelaatbaarheid van echtscheidingen en hertrouwen. Doordat de zogenoemde echtscheidingsgronden (= de Schriftuurlijke grenzen) zijn weggefallen is er feitelijk een open mogelijkheid gecreëerd om in allerlei situaties echtscheidingen en hertrouwen toe te laten, zonder duidelijke begrenzing vanuit de Schrift.

Dat de synode (i.c. Amersfoort-C 2005) tot deze nieuwe opvatting inzake huwelijk en echtscheiding gekomen is een vervolg op het feit dat deputaten in een rapport ter voorbereiding op de GS van Amersfoort-C een nieuwe hermeneutische benadering hebben gekozen bij het lezen van Schriftgegevens zoals we die vinden in Matt. 5 en 19 en 1 Kor. 7. De synode heeft dan wel niet het bewuste deputatenrapport als geheel voor haar rekening genomen, maar wel de uitkomsten ervan.

Wij verklaren dat synodes van de Gereformeerde Kerken (vrijgemaakt) in Nederland op dit punt besluiten hebben genomen die niet gegrond zijn op de Schrift maar op eigen menselijke inzichten.

De GS van Zwolle-Zuid heeft in reactie op een revisieverzoek bevestigd dat de besluiten van haar voorgangster inzake huwelijk en echtscheiding bindend aan de kerken zijn opgelegd, inclusief de nieuwe hermeneutische benadering van de Schriftgegevens. Dat betekent dat kerkenraden en individuele ambtsdragers in hun ambtelijke werk gebonden zijn op een wijze die boven de Schrift uitgaat.

-Wij nemen afstand van en verwerpen de besluiten van de laatstgehouden generale synodes waarmee **liederen** werden vrijgegeven uit het Liedboek voor de Kerken en uit de bundel 'Opwekking', waardoor dwalingen werden toegelaten binnen de Gereformeerde Kerken.

In veel bezwaarschriften is gewezen op de dwaalleer van o.a. het remonstrantisme, de alverzoeningsleer, een onschriftuurlijke sacramentsopvatting enz. Voor broeders en zusters die deze liederen om gegronde redenen afwijzen is het opgeven van deze liederen in de eredienst een vorm van bovenschriftuurlijke binding. Bovendien is de lijst van liederen inmiddels zo omvangrijk dat de Psalmen metterdaad in de kerkdiensten verdrongen worden en dat de eenheid van liturgie binnen ons kerkverband mede hierdoor verdwenen is.

Wij verwerpen het besluit van de GS van Zwolle-Zuid waardoor deputaten de vrije hand hebben gekregen een eerste selectie opwekkingsliederen vrij te geven voor de kerken, zonder dat er van een nadere toetsing sprake is.

Ook verwerpen wij het besluit van de GS van Zwolle-Zuid om deel te nemen aan het project van de Interkerkelijke Stichting voor het Kerklied (ISK) die een opvolger moet maken voor het huidige Liedboek. Wij achten het in strijd met onze roeping om de HERE naar Zijn Woord te eren, om in dezen samen te werken met kerkgenootschappen waarmee geen kerkelijke correspondentie bestaat en waar de dwaalleer niet wordt tegengegaan.

-Wij nemen afstand van en verwerpen de besluiten die de generale synodes van Amersfoort-C en Zwolle-Zuid hebben genomen t.a.v. het **toelaten aan het Heilig Avondmaal van hen die geen leden zijn van de Gereformeerde Kerken.**

In het Heilig Avondmaal wordt gevierd de gemeenschap met Christus en de gemeenschap der heiligen zoals die er is in de gemeente van Christus. Uit het Woord van God (1 Cor. 10:17, 1 Cor. 12:12-31) en de gereformeerde belijdenisgeschriften (NGB art.35) is het duidelijk dat het sacrament van het Heilig Avondmaal is gegeven is aan Christus' kerk, die in gehoorzaamheid aan het Woord van God zorg draagt voor schriftuurlijke prediking, bediening van de sacramenten en handhaving van de kerkelijke tucht (art. 29 NGB). Avondmaalgemeenschap is dan ook niet mogelijk met leden van een kerk of groepering waarmee geen zusterkerkrelatie is. Gehoorzaamheid aan Christus, het Hoofd van de kerk, houdt ook in dat deze gelovigen ook de kerkkeus maken overeenkomstig art. 28 Nederlandse Geloofsbelijdenis, en zich, door middel van lidmaatschap, stellen onder opzicht en tucht van de kerkenraad.

De kerkenraad is geroepen te waken over de heiligheid van het avondmaal (Zondag 31 HC; art. 76 KO). Het besluit van de synode van Amersfoort-C, bevestigd door de GS van Zwolle-Zuid, creëert echter ten onrechte de mogelijkheid mensen toe te laten op grond van een éigen getuigenis over hun leer en leven.

Daarmee wordt tegen het bevel van Christus in afbreuk gedaan aan het de wacht betrekken bij de heiligheid van Gods verbond en bij de tafel van Zijn verbond.

Art. 60 van Kerkorde zegt dat alleen zij die belijdenis van het geloof naar de gereformeerde leer hebben gedaan en godvrezend leven kunnen worden toegelaten tot het Heilig Avondmaal. Dat geldt ook voor hen die 'een goede attestatie' van een zusterkerk kunnen overleggen. Artikel 60 KO beperkt de toegang tot de avondmaalstafel tot belijdende leden van de gereformeerde kerken. De synode heeft echter dit artikel van zijn (ook historische) betekenis ontdaan. Zij maakte, door een regeling te treffen, de weg vrij voor het toelaten van gasten aan het Avondmaal uit andere, ook niet-gereformeerde kerken of groeperingen.

Terwijl Schrift en belijdenis (onder meer artikel 35 NGB) duidelijk uitspreken dat tot het vieren van avondmaal slechts gerechtigd zijn zij die lid zijn van de kerk van Christus, heeft de synode van Zwolle-Zuid met haar besluiten de ruimte om aan die maatstaf niet te voldoen, alleen nog maar vergroot.

Dat heeft zij gedaan door uit te spreken, dat wanneer instemming gevraagd wordt met de gereformeerde leer niet meer of minder gevraagd wordt dan wanneer er instemming gevraagd wordt met 'de leer van het Oude en Nieuwe Testament, die in de Apostolische Geloofsbelijdenis is samengevat en hier in de christelijke kerk geleerd wordt'.

Daarmee lijkt aan gasten van buiten de kerk dezelfde vraag gesteld te worden als aan dooplleden die d.m.v openbare geloofsbelijdenis toegang vragen tot het Heilig Avondmaal. De vraag aan dooplleden staat echter in het kader van formulier vragen gericht aan dooplleden die zich als kerklid daadwerkelijk onder opzicht en tucht van de kerkenraad stellen.

Wij verwerpen de synodebesluiten die uitgaan van de onschriftuurlijke gedachte dat voor het meevieren van het avondmaal het voldoende is als iemand zijn geloofsband met Christus belijdt, terwijl er van kerkelijke eenheid geen sprake is. Deze gedachte staat niet los van de in onze tijd weer met kracht verdedigde en toegepaste leer van de pluriformiteit van de kerk.

Deze leer is in de geschiedenis van de kerk nadrukkelijk afgewezen als in strijd met het Woord van God en de gereformeerde belijdenis (art. 28 NGB o.a.). Deze leer gaat uit van de feitelijke kerkelijke toestand, biedt rechtvaardiging van 'kerkzonde' en verlamt de kerkelijke tucht.

-Wij nemen afstand van en verwerpen de wijze waarop door de GS van Zwolle-Zuid (o.a. Acta, art. 104, 105) gereageerd is op bezwaarschriften waarin het kerkverband gevraagd is om duidelijkheid inzake het verwerpen van **Schriftkritiek**. Er is gegrond bezwaar ingebracht tegen publicaties van theologen die verbonden zijn aan de Theol. Universiteit te Kampen, waarin o.a. de schepping in zes dagen wordt losgelaten door Genesis 1 op te vatten als een kadervertelling waarvan de inhoud niet letterlijk te nemen is; publicaties waarin het legitiem geacht wordt te spreken van een oerknal of ontwikkeling van heelal en aarde (inclusief dat van het menselijk leven) volgens een evolutiemodel, op voorwaarde dat erkend wordt dat dit een door God geleid proces is. Wij verwerpen het besluit waarin de bezwaren worden teruggewezen en waarin goedkeurend gesproken wordt over publicaties die toestaan dat uitkomsten van natuurwetenschappelijk onderzoek heersen over de letterlijke tekst van Gods geopenbaarde Woord. Ook de wijze waarop enkele bezwaren tegen publicaties van aan de Theol. Universiteit verbonden docenten zijn afgehandeld achten wij als verwerpelijk. Gegronde bezwaren, handelend over de betrouwbaarheid van het Woord van God, zijn op formele gronden afgewezen (bijv. 'te laat ingediend').

Ook kunnen wij geen verantwoordelijkheid dragen voor het benoemen van een docent aan de School van de kerken, die in vroegere publicaties er blijk van heeft gegeven, dat hij de uitkomsten van de godsdiensthistorische wetenschap laat heersen over de betrouwbaarheid en het gezag van de Heilige Schrift zelf.

-Wij nemen afstand van en verwerpen de besluiten van de GS van Zwolle-Zuid inzake '**M/V in de kerk**' (Acta art. 44). Ingediende bezwaren tegen het gebruik van empirisch onderzoek (enquête) en tegen de plaats die dat onderzoek krijgt, zijn door de synode afgewezen. De GS heeft besloten de "de verdere bezinning en besluitvorming" over het thema M/V in de kerk langs drie sporen uit te gaan voeren en wel door:

1. Wetenschappelijke bezinning door de TU Kampen in samenspraak met een klankbordgroep uit de kerken; 2. Bezinning binnen de kerken met behulp van door deputaten te ontwikkelen studiemateriaal; 3. Voorbereiding van praktische besluiten op korte termijn betreffende de rol van de vrouw met betrekking tot het diakenambt en rol van de vrouw in erediensten (liturgie, voorbidder, voorlezer) en pastoraat.

Zonder goede gronden wordt hiermee de positie van 'man en vrouw in de kerk' geproblematiseerd. Het Schriftuurlijke antwoord op de vraag of in de kerk vrouwen het regeerambt zullen bekleden is voor de kerk van de achter ons liggende eeuwen en voor de kerk vandaag duidelijk. De besluiten van de GS komen niet voort uit voortschrijdend inzicht in de Schrift maar meer uit kennis die is opgedaan uit empirisch onderzoek naar opvattingen van mensen.

-Wij nemen afstand de besluiten van de GS van Amersfoort-C en van de GS van Zwolle-Zuid (Acta art. 109/5b) waarin de mogelijkheid wordt gegeven en ook wordt gestimuleerd om **samenwerkingsgemeenten** te vormen met de NGK. Het bieden van deze mogelijkheid is in strijd met het feit dat de GS van Zwolle-Zuid op grond van zwaarwegende argumenten op dit moment geen mogelijkheid ziet om daadwerkelijk verder te gaan op de weg van kerkelijke eenheid met het landelijke kerkverband van de NGK. Alle plaatselijke kerken binnen het verband van de NGK zijn mede verantwoordelijk voor het openstellen van alle ambten voor vrouwen in het kerkverband van de NGK.

Ook verwerpen wij het besluit van de GS waardoor ruimte wordt geboden aan predikanten van samenwerkingsgemeenten om voor te gaan in de kerkverbanden waar de gemeenten die verregaand samenwerken uit voortkomen. De dwaalleer die binnen de NGK niet geweerd wordt krijgt hiermee ook ruimte op de kansels binnen het kerkverband van de Gereformeerde Kerken (vrijg.).

In verband hiermee verwerpen wij ook het besluit van de kerkenraad met diakenen d.d. 4 febr. 2009 om toch weer een gespreksronde te beginnen met **de NGK in Dalfsen**. In 2005 was de kerkenraad van Dalfsen genoodzaakt te besluiten de gesprekken met de NGK te beëindigen, vanwege het feit dat de NGK te Dalfsen instemt met de besluiten van de Landelijke Vergadering van de NGK vrouwen in de kerk toe te laten tot alle ambten. De NGK te Dalfsen is op geen enkele wijze teruggekomen op zijn besluiten inzake de vrouw in

het ambt. Integendeel, na 2005 heeft hij inmiddels vrouwelijke ambtsdragers aangesteld. Door toch een nieuwe gespreksronde te starten, zonder dat het besluit van 2005 van tafel is genomen is, wordt het beeld opgeroepen dat voor de kerkenraad de zaak van de vrouw in het ambt nu geen belemmerende factor meer is voor verdergaand gesprek.

-Voorts nemen wij afstand van en verwerpen wij het besluit van de Kerkenraad met diakenen d.d. 250209 om **aangepaste erediensten te gaan beleggen o.a. voor jongeren** in de gemeente. Deze erediensten hebben de naam 'diensten-plus' gekregen, maar blijken in de praktijk te worden aangekondigd met de bijv. de naam 'jeugddienst'. De wijze waarop de inbreng van jongeren bij de voorbereiding op de dienst en ook in de dienst zelf wordt geregeld is in strijd met het karakter de heilige dienst aan God zoals de kerk van de eeuwen die in de zondagse kerkdiensten heeft mogen oefenen. Ook al wordt in het besluit nauw overleg met de predikant die voorgaat gevraagd, tegelijk is het de opdracht van de kerkenraad om diensten voor te bereiden waarbinnen 'meer ruimte is voor verrassing en enthousiasme'. In de eerste jeugddienst, op 3 januari '10 heeft dat geresulteerd in het optreden van een dramagroepje, waarvan één deelnemer, in wit kleed gehuld, de Persoon van onze Heiland Jezus Christus moest spelen. In deze eredienst, onder volle verantwoordelijkheid van de kerkenraad, is er ook voor gekozen vrouwelijke jonge gemeenteleden te laten voorgaan in de Schriftlezing en de dienst van de voorbede. Bij het besluit van de kerkenraad om tot het beleggen van deze alternatieven over te gaan is wel verwezen naar de vrijheid die de kerkenraad heeft in het kader van de 'Koersbepaling' van de GS van Zuidhorn 2002, vastgesteld moet echter worden dat er geen deugdelijke Schriftuurlijke grond ligt onder het besluit tot het beleggen van deze diensten waarin jongeren taken van ambtsdragers overnemen en waarbij zij geacht worden mee te denken en mee te praten over 'de invulling van de dienst'.

Nu de kerkenraad een predikant, die heeft aangegeven geen verantwoordelijk te kunnen dragen voor en geen medewerking te kunnen verlenen aan dit kerkenraadsbesluit, voor het forum van heel de gemeente (zie verslag van de KRD -vergadering) met klem heeft opgeroepen toch zijn medewerking te verlenen moeten wij vaststellen dat de kerkenraad is overgegaan tot een binding die verder gaat dan de HERE doet in Zijn Woord.

-De Gereformeerde Kerken (vrijg.) hebben in de periode van meer dan tien jaar op verschillende terreinen de gezonde leer van het Woord van God en de daarop gebaseerde gereformeerde belijdenis losgelaten. Dat is, zoals hiervoor is aangewezen, vastgelegd in synodebesluiten of mogelijk gemaakt door synodebesluiten. Tegen deze ontwikkeling hebben wij ons gekeerd - als gevolg van onze eigen zwakheid minder dan goed zou zijn - o.a. door bewaarschriften of revisieverzoeken in te dienen en door tijdens ratificatievergaderingen de kerkenraad te trachten te bewegen synodebesluiten die in strijd zijn met het Woord van God of de aangenomen kerkorde niet te ratificeren. Wij weten ons geroepen om de strijd met het oog op eenheid in de waarheid in ons kerkverband niet gemakkelijk op te geven.

Maar met droefheid moeten wij vaststellen dat de mogelijkheden om op te komen voor de waarheid van Gods Woord in de hierboven genoemde zaken ophouden. Immers:

-in verschillende zaken waarbij rechtstreeks het Woord van God in geding is zijn de kerkelijke procedures tot een einde gekomen.

-De GS van Zwolle-Zuid heeft bovendien het gebruik van artikel 31 van de KO ingeperkt, zodat het voor individuele leden en ambtsdragers niet meer mogelijk is om revisie te vragen bij de synode. Als een kerkenraad zich, ook door Schriftuurlijke argumenten, niet laat overtuigen door één of enkele van zijn ambtsdragers, dan worden deze ambtsdragers monddood gemaakt. Appél op een meerdere vergadering is voor hen niet meer mogelijk, terwijl zij wel geacht worden volle medewerking te verlenen aan de genomen besluiten, ook al is het met behoud van gevoelen.

De kerkregering keert zich nu tegen hen die voluit willen vasthouden aan de rijkdom die de HERE in de geschiedenis van Zijn kerk heeft gegeven.

Hoever deze ontwikkeling gaat is tot uiting gekomen in de droevige geschiedenis die zich in de kerk van Kampen voltrokken heeft.

-Wij nemen afstand van en verwerpen de besluiten van de GS van Amersfoort-C 2005 en van Zwolle-Zuid 2008 in de zaak 'Kampen-Noord'. De zaak Kampen - Noord is een gevolg van het feit dat een deel van kerkenraad (en gemeente) ging vallen over de principiële opstelling van ds. Hoogendoorn. De dienst en de persoon van een predikant die trouw wilde zijn aan zijn Heer en Zender, en dat ook was, werd in een kwaad daglicht gesteld. Ds. Hoogendoorn is beschuldigd en veroordeeld vanwege de zonde van scheurmakerij. In werkelijkheid ligt de oorzaak van de scheur in de kerk van Kampen - Noord bij die leden van kerkenraad en gemeente van Kampen-Noord die via intrige en ongeestelijk handelen een trouwe dienstknecht van Christus hebben willen verwijderen. Het is diep betreurenswaardig dat tot op het laatst kerkelijke appélinstanties zich de ogen niet hebben laten openen voor de werkelijkheid dat vanwege hun trouw aan hun Zender en vanwege hun liefde voor Schrift en confessie dienstknechten van Christus (predikant en medeambtsdragers) verworpen zijn.

Ook de De GS van Zwolle - Zuid heeft zich niet uitgesproken over de werkelijke oorzaak van de zaak 'Kampen-Noord' maar heeft wel onrechtmatige (vormen van) kerkelijke tuchtoefening goedgekeurd. Daarmee heeft deze laatste rechtsinstantie waarop beroep mogelijk was de 'vrede van Jeruzalem' niet gediend. Het gaat maar niet om onrecht enkele personen aangedaan. In dat geval zou wellicht omwille van de kerkelijke vrede onrecht geduld moeten worden. Maar in deze zaak is de vrede en het recht van de kerkstad zélf in geding. Hier zijn broeders vanwege hun tróuw aan de zaak van Christus veroordeeld. Nu tot twee keer toe een 'meeste vergadering' van ons kerkverband het onrecht heeft goedgekeurd zijn hiermee de kenmerken van de kerk (art. 29 NGB) aangetast. Daar kan niet de zegen van de HERE op rusten.

Geachte kerkenraadsleden en broeders en zusters in de gemeente.

Gedurende een lange tijd en in een periode van verschillende opeenvolgende synodes heeft ons kerkverband volgehouden te gaan op een weg die steeds meer afwijkt van het Woord van God en van de gereformeerde belijdenis. Ook is tenslotte de kerkelijke tucht toegepast om trouwe dienaren van Christus te vervolgen. Het kerkverband van de GKV is een koers gaan volgen die het fundament onder de kerkelijke eenheid heeft aangetast. De drie kenmerken van de wettige kerkvergadering van Christus zijn in geding gebracht.

1. Het gezag van het Woord van God wordt ook door de meeste vergadering van de kerken, ondanks ingebrachte bezwaren, niet in alle opzichten beschermd. Dwaling wordt getolereerd.

Daarmee wordt afbreuk gedaan aan de zuivere verkondiging van het evangelie.

2. Het kerkverband heeft in zijn meeste vergadering goedgekeurd dat in vele gemeenten het Heilig Avondmaal niet meer zo bediend wordt als Christus het bedoeld heeft.

3. Kerkelijke tucht is in strijd met Schrift en kerkorde toegepast op een trouwe dienaar van Christus en door het kerkverband goedgekeurd.

Wij achten ons als ambtsdragers van de gemeente van Christus geroepen van deze ontwikkelingen afstand te nemen en de hierboven genoemde besluiten te verwerpen, maar ook zien wij het, op grond van onze belijdenis en onze ondertekening van het ondertekeningformulier, als onze verantwoordelijkheid u hiertegen te waarschuwen en u op te roepen eveneens van de hierboven genoemde ontwikkelingen afstand te nemen en de genoemde besluiten te verwerpen.

Nu echter ook de kerkenraad van de kerk te Dalfsen heeft uitgesproken alle synodebesluiten te aanvaarden en voor vast en bondig te houden betekent dat voor ons een botsing van plichten. Wij worden als ambtsdragers geacht ons te schikken naar de besluiten van de kerkenraad en dien overeenkomstig ook te handelen en te spreken (ook al is het met behoud van gevoelens).

In deze botsing van plichten leert het Woord van de HERE ons (1 Cor. 7:23, Hand. 4:19, Hand. 5:29) dat wij God meer moeten gehoorzamen dan de mensen.

Daarom hebben wij de vrijmoedigheid u op te roepen u niet langer te laten leiden op, maar te breken met de hierboven genoemde weg die door het kerkverband van de GKV is

ingeslagen en tot op heden volgehouden en die o.a. tot uiting komt in bovengenoemde synodebesluiten.

Deze volgehouden weg, die tenslotte ook heeft geleid tot het verstoten van trouwe dienaren van Christus, is als een juk dat wij niet langer mogen en ook niet langer hoeven dragen.

Wij mogen ons, met andere broeders en zusters die in de afgelopen jaren de nood van het kerkelijke leven ervaren hebben, opnieuw weer buigen onder het zachte juk van Christus, die gezegd heeft: 'Komt allen tot Mij, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal U rust geven' (Matth. 11:28). Door de stem van de grote Herder van de schapen, Jezus Christus te volgen (Joh. 10:3), is een breuk met het kerkverband van de GKV onontkoombaar.

Wij zetten deze stappen in vrijmoedigheid. De liefde van Christus en de liefde voor Zijn kerk drijft ons. Zijn Woord spoort ons aan: 'Houdt vast wat gij hebt, opdat niemand uw kroon neme' (Openb. 3:11). De trouw aan de gereformeerde belijdenis, waaraan wij ons jawoord en waaronder wij onze handtekening geplaatst hebben, dringt ons. Ook houdt een kernbepaling in de kerkorde ons voor (art. 31 KO), dat het Woord van God en de Schriftuurlijke kerkorde hoger gezag hebben dan de uitspraken van kerkelijke vergaderingen.

Tegelijk zetten wij onze stappen met diep verdriet en als kleine mensen. Want het kerkverband van de GKV is ons lief en de broeders en zusters in ons kerkverband zijn ons dierbaar. Wij verheffen ons in geen enkel opzicht boven u. Wij weten ons kleine mensen en ook zondige mensen. Wij weten ons mede schuldig aan de kerkelijke ontwikkelingen die tot het huidige dieptepunt hebben geleid. Hebben wij wel in alle opzichten gebroken met de zonden? Hebben wij wel voldoende op de wegen van de HERE geweest? Ons gebed is dat de HERE Zich in Zijn genade over ons moge ontfermen.

Wij geloven met vaste overtuiging, dat de stappen die wij zetten weliswaar een breuk betekenen met de koers en met vele besluiten van het kerkverband van de GKV, maar niet een breuk met de Kerk van Christus. Wij nemen afstand van en verwerpen besluiten van meerdere en mindere vergaderingen van de GKV om kerk van Christus te blijven. Wij verwerpen bovengenoemde synodebesluiten, juist om de eenheid van de gemeenschap te herstellen. Herstel van de Avondmaalsgemeenschap die niet meer met synodebesluiten in de hand ontheiligd wordt.

Het is ons hartelijke voornemen alles in het werk te stellen om tot eenheid te komen met allen die Christus willen volgen en daadwerkelijk willen staan op het fundament dat Hij gelegd heeft, het Woord van apostelen en profeten. Wij hopen, door Gods genade, weer te mogen staan in de ruimte van katholieke kerk.

In volle vrijmoedigheid roepen wij u op, broeders en zusters, op deze weg achter Christus, met ons mee te gaan, ook als dat moet betekenen dat de erediensten voortaan niet meer belegd worden in het kerkgebouw aan de Brethouwerstraat.

Zo de Here wil worden met ingang van zondag 7 februari a.s. erediensten belegd in het "Emmagebouw", emmastraat 21 te Dalftsen. Deze diensten waarvoor wij u oproepen beginnen om 10.00 uur en 16.30 uur.

Het is onze hartelijke bede dat de kerkenraad van de GKV te Dalftsen tot inkeer komt en alsnog zal besluiten op zijn hierboven genoemde besluiten en koers terug te komen, opdat de oefening van de gemeenschap rond Woord en sacramenten weer hersteld mag worden.

Met broedergroet,

E. Heres, predikant

W.J. Hoogers, diaken

F.W. Velthuis, diaken